

tiltræder Forslaget om, at der i Mellem-skolens øverste Klasse kan indrettes Undervisning i *Latin*. Naar *Fler-tallet* tiltræder dette Forslag, sker det udelukkende, fordi man ikke vil yderligere vanskeliggøre Arbejdet i en klassisk Linie i Ungdomsskolen, som — hvis denne Undtagelse ikke tillodes — vilde faa tre svære Sprog at begynde med paa een Gang. — Fra en Række Lærere i klassiske Sprog er indkommet en Adresse som anmoder om, at de Ord i Forslaget maa udgaa, der betegner Latinen som staaende „uden for den sædvanlige Fagkreds“. Udvalget skønner ikke rettere, end at man uden Skade kan imødekomme denne Anmodning, og stiller derfor Ændringsforslaget Nr. 7. — Denne Latinundervisning strider jo imidlertid mod Grundtanken med Mellemskolen og bør derfor ikke paalægges andre Elever end dem, der vil følge den klassiske Linie. Naar ikke desmindre Lovforslagets § 11 ogsaa kræver Latinprøve af dem, der vil optages i den nysproglige Linie, er dette aabenbart mere fremgaaet af økonomiske end af pædagogiske Hensyn. Man har taget Hensyn til, at for de Skoler, som faar en klassisk og en nysproglig Linie ved Siden af hinanden, bliver det billigere at gøre disse to Liniers Latinundervisning fælles fra neden af, end at give hver af dem særlige Latintimer, for den ene Linies Vedkommende gennem 4 Aar, for den andens gennem 3 eller 2 Aar (Ungdomsskolens I—III eller II—III). Men derved er man kommen til at paalægge ogsaa de Skoler, som har nysproglig Linie uden at have en klassisk, at meddele Latinundervisning gennem 4 Aar, hvor 3 eller 2 burde være nok, hvad der for disses Vedkommende vil medføre en forøget Udgift. *Fler-tallet*, som gerne indrømmer, at der her foreligger Vanskeligheder, som nødvendiggøre nogle Lempelser, især i Overgangstiden, og som gerne vil komme Lovforslaget i Møde saa langt som muligt, mener imidlertid ikke at kunne strække sig videre end til at give Ministeren Adgang til, at Mellemskolens Latinundervisning paalægges ogsaa dem, der vil ind i den nysprog-

lige Linie, ved de Skoler, som har *baade klassisk og nysproglig Linie*, men ikke ved andre. Det stiller derfor Ændringsforslag Nr. 21 og 22. — Et *Mindretal* (*Guldbrandsen, Oscar Hansen*) kan ikke tilraade denne Ordning, der dels vil gøre Latintimernes Antal forskelligt i de forskellige Skoler og derved vanskeliggøre, at Elever, hvis Forældre er flyttet til en anden By, kan følge Skolearbejdet der, og dels vil gøre de sproglige Forudsætninger for visse Elevers Undervisning i Ungdomsskolen ringere end for andre, idet Eleverne i nogle Skoler møder med solidere Forudsætninger for at følge Sprogundervisningen end Eleverne i andre Skoler. Den paa-tænkte Ordning vil endvidere føre til, at de Skoler, der modtager Elever uden Kendskab til Latin, enten maa lade disse Elever have 1 Time ugentlig mindre i et af de andre Fag, eller gennem alle tre Aar maa have 1 Time længere Skoletid end de andre Skoler. Det retteste turde imidlertid være, at Adgangsbetingelserne indenfor en og samme Linie bliver ens over hele Landet. Mindretallet mener derfor, at man bør følge Lovforslaget fremfor at gaa til en Ændring som den foreslaaede. — Et *andet Mindretal* (*Borgbjærg, Jensen-Knudstrup og Klausen*), som helst ønsker Latinen helt udelukket af den nysproglige Linie, kan kun subsidiært tiltræde Forslag Nr. 22.

Med Hensyn til *Ungdomsskolen* billiger Udvalget, at man lader de ældre Linier bestaa, saaledes at Livet kommer til at afgøre, i hvilket Omfang de i Eftertiden bør opretholdes. Med det bedste Haab slutter Udvalget sig til Forslaget om en *nysproglig Linies* Oprettelse. En saadan Retning, der udmunder i og samler sig om Nutidens Dannelses-Elementer, er upaatviveligt et Krav, som maa opfyldes. Hvad den foreslaaede Fagkreds angaar, gælder her til Dels de samme Bemærkninger, som fremsattes ovenfor om Mellemskolens. Den nærmere Udarbejdelse af Undervisningsplanen kan imidlertid kun foretages af Skolens Lærere og dens Tilsyn. Men Udvalget skal dog her gøre opmærksom